

A KÖNYVTÁROS

KÖNYVTÁROSOK HAVI TÁJÉKOZTATÓJA

1954. május

IV. évfolyam

Üdvözljük a Magyar Dolgozók Pártja III. kongresszusát

Mire e szám olvasóink kezébe kerül, már össze is ül a párt III. kongresszusa. Ez a tanácskozás nemcsak a párt életében, de egész népünkében is döntő jelentőségű. Fel fogja mérni az eddig megtett utat — különösen a Központi Vezetőség 1953. június 28-iki határozata óta megjártat, — és hosszú időre előre megjelöli népünk és pártunk feladatait. Új távlatokat nyit az ország fejlődése előtt.

A kongresszusra egész népünk lelkesen készült: széleskörű munkaversennyel és szocialista felajánlásokkal. De mással is. Munkásosztályunk, dolgozó parasztságunk, értelmiségünk minden tagja újra, meg újra átgondolta a Központi Vezetőség és a kormány határozatait, éberem figyelte és segítette végrehajtásukat, és egyre lelkebben vette tudomásul életszínvonalunk: anyagi és kulturális ellátottságunk emelkedését.

Erről az állandó fejlődésről maguk a könyvtárosok is tanúskodhatnak. Észrevehették és észrevették, hogy munkaterületükön belül is sok minden megjavult, megváltozott. Tapasztalhatták például, hogy könyvkiadásunk egyre inkább kielégíti népünk igényeit, hogy a dolgozóknak kultúrával való ellátásának kérdésébe nemcsak beleszólhatnak, de egyre inkább figyelembe is veszik javaslatukat; a helyi szervek — ha ez még általánosnak nem is mondható — többet és helyesebben törődnek velük, egyre számosabb az olyan tanács, amelyik anyagilag is támogatja könyvtárát és az olyan pártszerv, amelyik szellemi-erkölcsi segítséget nyújt nekik.

A legfontosabb tapasztalat azonban az, hogy népünk egyre szélesebb rétegei, mind nagyobb és nagyobb tömegek igénylik, követelik a műveltséget, a jó, tartalmas, nevelő hatású és szórakoztató könyveket és egyre többen olvassák és hasznosítják munkájukban a technikai és mezőgazdasági szakkönyveket is. Ez komoly eredmény, s ebben nagy, döntő részük van könyvtárosainknak is. Ez az, amivel hozzájárulnak a pártkongresszus sikeréhez.

A pártkongresszusnak azonban nemcsak az eredmények felmérése és a feladatok kijelölése a dolga. Minden bizonnyal az elkövetett hibákat, a még meglévő hiányosságokat is fel fogja tárni és rámutat a kijavításuk módjára. A könyvtárosoknak ezen a téren is komoly feladataik vannak. Ők — a szó legszorosabb értelmében — népünk nevelői. Feladatuk az is, hogy növeljék népünk öntudatát, fejlesszék bíráló szellemét, tárgyság látókörét, hogy meglássa és bátran feltárja a hibákat és küzdjön kijavításukért. De arra is nevelniök kell népünket, hogy az eredményeket — saját eredményeit — értékelni tudja és ne szűk, hanem széles szemhatárral, országosan lásson és gondolkodjék.

A kongresszus így fogja nézni az ország és a párt dolgát. A könyvtárosoknak most a legfontosabb, legsürgősebb és egyben hosszú időre szóló feladatuk, hogy ennek a kongresszusnak vitáját, eredményeit, célkitűzéseit és határozatait minél szélesebb körben megismertessék dolgozó népünkkel.

Bátran írhatjuk, hogy minden magyar könyvtáros szeretettel és a párt iránti ragaszkodással üdvözlí a kongresszust és a haza javára eredményes munkát kíván neki.